

יגאל מוסינזון, סופר ומחזאי
(1994-1917)

מוסינזון החל לכתוב את סדרת ספרי "חסמב"ה" בתחילת שנות החמישים והמשיך בכתיבתה עד סוף ימיו. שני הספרים הראשונים פורסמו בהמשכים בעיתון "משמר לילדים". ילדי החבורה ירון זהבי (מפקד חסמב"ה), סגניתו תמר, אהוד השמן, מנשה התימני ועוזי הרזה, היו לחלק מהווי ילדי ישראל במשך שנים רבות. בספרים האחרונים נאלץ מוסינזון להמציא דמויות מחליפות לירון זהבי וחבורתו משום שאלו בגרו במשך הזמן. שני סרטים הופקו מסדרת "חסמב"ה". בסופו של הסרט "חסמבה ושודדי הסוסים" מופיע מוסינזון עצמו.

נולד במושב העברי הראשון עין גנים, ליד פתח תקוה. חניך המוסד החינוכי בית אלפא במשמר העמק, ובוגר בית הספר החקלאי בן-שמון. שתיים-עשרה שנים היה חבר קיבוץ נען. היה מראשוני הפלמ"ח ומאסירי לטרון ב"שבתי השחורה". מוסינזון היה רועה צאן בקיבוץ, במאי, פועל מחצבה, קצין ושופט בצבא, מורה בקולג' בפילדלפיה, פועל בניין בניו יורק, קצין תרבות בצה"ל ודובר המשטרה בשנים 1952-1954. סיפורו הראשון פורסם ב-1944. כתב ארבעים וארבעה ספרי "חסמב"ה" (חבורת סוד מוחלט בהחלט), שהיו אהובים על בני הנוער, ודורות גדלו עליהם. עם ספריו נמנים "דרך גבר", "אפורים כשק", "יהודה איש קריות", "הדרך ליריחו". כתב יותר משלושים מחזות וסרטים, בהם "קזבלן", "בערבות הנגב", "זרוק אותו לכלבים", "תמר אשת ער", "מגדל בבל", "שולמית", "אלדורדו". בין הפרסים שקיבל: פרס אוסישקין בעבור הרומן "דרך גבר", פרס כינור-דוד בעבור המחזמר "קזבלן", ופרס ראש הממשלה לספרות.

